

DET HÄR ÄR EN **NY** MUSIKTIDNING FÖR DIG!

Live

Musikhögskolan

maj-juni 2010

#1

En musiktidning från Musikhögskolan i Malmö
Lunds universitet

Första hedersdoktor vid
Konstnärliga fakulteten!

En Gadd ger
rockutbildningen sting!

Packat & klart!
– redo för Arbetsmarknaden!

Vill du höra hur vi låter?

Gå in på...

www.mhm.lu.se/aktuellt/galleri

4 Hedersdoktor nr 1

I drygt 60 år har han berikat musikvärlden med sitt breda och djupa musikaliska kunnande.

8 Ny violinprofessor

Marika Fältskog är ny violinprofessor vid Musikhögskolan i Malmö.

13 Artist in Residence

Med fyndiga titeln "Do You Believe in Gadd" från 1991 etablerade han sig i musikbranschen på allvar.

20 Jazzlek i Harlem

Anders Rydlöv och Leif Johansson har besökt jazzlek för barn i åldern 2–5 år i New York.

31 Lärarprofilen

Kent kungligt prisad! Kent Olofsson fick Christ Johnsons Musikpris 2009 på 180 000 kr.

Musikhögskolan Live

En musiktidning från Musikhögskolan i Malmö, Lunds universitet.

Utkommer med 5 nummer per år

Ansvarig utgivare: Sverker Svensson

Redaktör: Ove Torstensson

Layout: Ove Torstensson, Leif Johansson, Maria Marmolin

Besöksadress: Ystadvägen 25, Malmö

Postadress: Box 8203, 200 41 Malmö

Telefon: 040-325450

E-post: info@mhm.lu.se

Hemsida: www.mhm.lu.se

Tryckeri: Holmbergs i Malmö AB

Upplaga: 4 000 ex

ISSN: 2000-5555

Välkommen med förslag på innehåll!

Ove.Torstensson@mhm.lu.se

LUNDS UNIVERSITET
Musikhögskolan i Malmö

- 3 Musiktidningen *INFO* är död – leve *Musikhögskolan Live*
- 3 Det kom en praktikant
- 4 George Martin – första hedersdoktorn vid Konstnärliga fakulteten
- 7 Det händer på Musikhögskolan
- 7 Notiser
- 8 Marika Fältskog – ny violinprofessor med såväl takt som ton och finsk sisu
- 11 Hänt i musikvärlden: *Marathon i Beethoven* samt *Inter Arts Center – ny mötesplats för interkulturell korsbefruktning*
- 12 On the radio. Musikhögskolan profilerar sig i etern
- 13 Utdelning av Sparbanken Finns Framtidsstiftelses Forskarstipendium i Musik
- 14 Eric Gadd ger rockutbildningen sting
- 18 Paketet är färdigpackat, gaffan är på plats och snöret ska bara krullas och knyts!
- 20 Jazzlek i Harlem
- 22 På uppdrag av Vetenskapsrådet i USA
- 24 Opera i fokus – ett tyst reportage om att uttrycka sig i sång!
- 28 En kort men intensiv "opera" tion
- 29 Musikproduktion och ljudteknik
- 30 Att utforska rösten – ett livslångt lärande!
- 30 Anders Danman tolkar The Beatles på cembalo
- 31 Lärarprofilen – Kent Olofsson

Omslagsbild

Marika Fältskog, som utsågs till professor i violin vid Musikhögskolan fr o m oktober 2009.

Fotograf: Leif Johansson

Musikhögskolan Live

Musiktidningen **INFO** är död – leve *Musikhögskolan Live*

Musikhögskolans informationstidning INFO har säkert funnits sedan Hedenhös. Själv kan jag inte minnas längre tillbaka än början av 80-talet och då hette den i alla fall detsamma – Musikhögskolans INFO. Roligare än så var det inte.

Det var i den vevan jag tog över redaktörskapet efter byråsekreterare **Ulla Segerhag**, som tyckte att arbetsuppgiften började bli alltför betungande, vilket var fullt förståeligt med tanke på att hon jobbade i symbios med Musikhögskolans dynamiske prefekt, **Bengt Hall**.

I och med mitt nya uppdrag fick jag också tidningsnamnet på köpet kan man säga. I början tröstade jag mig med att det ändå är innehållet, som är den betydelsefulla delen i en tidning och att tidningsnamn och annan rekvisita, ändå bara tillhör förpackningen. Men det var ändå med denna insikt, att namnet nog inte var så roligt, som tanken på ett namnbyte föddes. Sagt och gjort – efter att ha jobbat ett par år och blivit varm i kläderna utlystes en namntävling i förhoppningen att tävlingsinstinkten hos folk i huset skulle få igång lite kreativt tänkande. Förhoppningen var att åtminstone få in ett tiotal namn från lite olika förslagsställare.

Nu blev det emellertid inte så mycket bevänt med det kreativa tänkandet i det breda lagret med undantag för en person, skolans dåvarande lärare i satslära och komposition, **Rolf Martinsson**, som lämnade in en handfull fullt tänkbara namn, av vilka de flesta dock var tämligen ämnesspecifika och gav associationer till en musikteoretisk begrepps-

värld. Därutöver kom inga förslag in överhuvudtaget och luften gick ur redaktören och därmed hela projektet. Musikhögskolans INFO var ju trots allt ett väl inarbetat varumärke, i all sin enkelhet, även om man inte talade om varumärken på den tiden. Startsträckan är ju som bekant lång när varumärken skall bytas ut.

Men, alltför mycket vatten har runnit under broarna sedan mitten av 80-talet och tiden känns nu, 25 år senare, inne för ett namnbyte. Framförallt eftersom det nu finns tankar om ett förändrat innehåll och som en markering av den innehållsliga förnyelsen känns det helt rätt att även byta förpackning.

Denna gång sker det utan försök till tävling. Efter ett förslag i all tysthet från utbildningsledare **Lars Andersson** har *Musikhögskolan Live* vunnit laga kraft i ett informellt nätverk på Musikhögskolan.

Ambitionen för framtiden är att *Musikhögskolan Live* både skall vara en bra personaltidning för studenter och personal på Musikhögskolan, men också att den kan vara intressant för en bred målgrupp musikintresserade personer i samhället utanför husets väggar, inte minst i regionen. Tanken är att den på ett levande och fördjupande sätt ska informera om olika aktiviteter som händer eller har hänt, i och omkring Musikhögskolan,

men också lyfta blicken och ta upp frågeställningar och ämnesområden, som ligger på ett mer övergripande plan.

Med *Musikhögskolan Live* finns också en kanal för att klara uppdraget att sprida kunskap om de resultat som forskning och konstnärligt utvecklingsarbete vid Musikhögskolan i Malmö leder fram till.

Ambitionen är också att *Musikhögskolan Live* skall uppmuntra till engagemang och delaktighet bland både studenter och personal och visionen är att i ord och bild spegla och formulera vår verksamhet på ett sätt som ger inspiration åt hela vår organisation. Förhoppningsvis ska tidningen inspirera både inifrån och ut och utifrån och in. Känn dig varmt välkommen att höra av dig till undertecknad om du har tankar och idéer på vad vi skulle kunna skriva om i kommande nummer.

Med förhoppningen att du skall finna läsningen i detta historiska första nummer av *Musikhögskolan Live* intressant och inspirerande!

OVE TORSTENSSON

Red

Det kom en praktikant...

I slutet av mars dök det upp ett nytt ansikte på Musikhögskolan i Malmö. Lite nervös men högst förväntansfull stod jag i entrén och funderade över den närmaste veckan och de månader som skulle följa därpå. Hur skulle det gå för mig, denna 25-åriga journaliststudent kort inom räckhåll? Efter nästan 3 år i Kalmar var det dags att pröva vingarna i informationsvärlden.

Fjärde veckan in på praktiken har jag facit i hand. Denna musik- och litteraturtokiga tjej har anpassat sig väl i den nya miljön. Både handledare och kollegor är underbara. Spåren av mina journalistiska färdigheter syns överallt på Musikhögskolan, i allt från meddelanden på tv-skärmen till information på hemsidan. Tidningen du håller i din hand är fullkomligt nedfläckad av mina skriftliga alster. Gästskribent får jag nästan titulera mig. Vad jag heter? **Maria Marmolin** är mitt namn.

Musikhögskolan Live

Pressbild: George Martin

GEORGE MARTIN

– första hedersdoktor vid Konstnärliga fakulteten

Text: Maria Marmolin Foto: Leif Johansson

I 60 år har han berikat musikvärlden med sitt breda och djupa musikaliska kunnande. Med bedrifter i allt från klassisk musik och humor till pop och filmmusik har denne man väglett, drivit och inspirerat flera generationer i musikbranschen. Mest känd är han som The Beatles producent. Nu kan han även lägga hedersdoktor vid Konstnärliga fakulteten vid Lunds universitet till sin långa meritlista – sir George Martin.

Att det blev just George Martin som nominerades till hedersdoktorstiteln var ingen slump. Han har varit med och stöttat utvecklingen av Musikhögskolan i Malmös masterutbildning i filmmusik och har även haft kontakter med skolans producentutbildning. Håkan Lundström, dekan vid Konstnärliga fakulteten, berättar att George Martin länge har funnits i tankarna inför nominerandet av en hedersdoktor.

– Genom sin musikaliska mångsidighet i kombination med djupa kunskaper i den klassiska musiken har han spelat en

mycket stor roll för den moderna musiken, säger Håkan Lundström. Håkan har, tillsammans med Musikhögskolans

I was impressed with the enthusiasm and energy of the music students that I met.

prefekt Sverker Svensson och biträdande prefekt Staffan Storm, varit med och

nominerat George Martin. Han har även skött förmedlandet av nomineringen till Lunds universitet, eftersom den formella utnämningen sker vid Konstnärliga fakulteten; en fakultet som är relativt ny.

– Den skapades inte förrän 2007, innan dess hette det Konstnärligt området. Därför har vi helt enkelt inte kunnat utnämna någon hedersdoktor tidigare, säger Staffan Storm. Liksom Håkan Lundström framhåller både Staffan och Sverker den stora roll som George Martin har spelat i och för musikbranschen.

– Han har en hög konstnärlig nivå och en stor bredd. Han har ju varit med och skrivit en stor del av 1900-talets musikhistoria, framför allt 1960-talets i och med samarbetet med The Beatles, säger Staffan Storm.

– Han är också en förebild för musikproducenter, flikar Sverker Svensson in

Staffan Olanders skivsamling med George Martin-producerade plattor är monumental. På [siten www.popmusicinfo.com](http://www.popmusicinfo.com) finns 300.000 skivtitlar, varav 5.000 är George Martinproducerade.

och fortsätter:

– Han har ju själv en gedigen musikutbildning, med stor bakgrund och erfarenhet.

Genom Staffan Olander, George Martins kontakt i Sverige, säger han att han känner sig väldigt hedrad.

I en skriftlig kommentar till utnämningen ger han följande kommentar:

“These days many people in England are aware of Skåne because of the TV

series Wallander, which we receive in the UK and which I personally think is great. It is nice to catch glimpses of places that I know. I think I came to Lund as far back as 1993 while I was doing a conducting tour of Sweden, but I got to know it better when I came here to give a talk about the Sgt. Pepper album to a crowd of University students in 1999. The hall seemed to be full to bursting. I think there were about 900 students with me.

So you can imagine my delight when I heard that the University had decided to offer me an Honorary Degree. This is such a great honour for me and I am thrilled to be able to come to receive it.

Lund is a wonderful place and I always enjoy coming here. A couple of years ago I opened an important Master programme at the Malmö Academy of Music in Film Composition, situated in Ystad, which of course is also part of Lund University. I was impressed with the enthusiasm and energy of the music students that I met. What is more, everyone was so friendly! Thank you Lund, for inviting my wife and me to come here again. We love it.”

Vännen och samarbetspartnern Staffan Olander.

Staffan Olander och George Martin har känt varandra sedan 1974 och det var Olanders intresse för The Beatles som förde dem samman.

– Jag hade blivit mästare i Tiotusenkronorsfrågan på ämnet Beatleskunskap. Efter det fick jag ett brev från The Beatles musikförlag Northern Songs och deras eget produktionsbolag Apple, där de bjöd in mig till England för att få träffa George och de Beatlar som var i London. Några Beatlar fick Staffan inte träffa då, men han fick se studion och George bjöd

Staffan Olander var initiativtagare och "researcher" till George Martins biografi "Playback", som är en påkostad bok på 330 sidor, lyxigt förpackad i en svart box. Av de 2000 exemplar som trycktes och signerades för hand av G M själv fick Staffan nr. 2, vilket säger mycket om den credit han på detta sätt fick för sin insats av huvudpersonen själv (G M tog naturligtvis själv tog hand om seriens nr. 1). Arbetet var så omfattande att Staffan, då det begav sig i början av 2000-talet, arbetade ett helt år på heltid. Att han fick möjlighet att arbeta så intensivt med projektet var egentligen en ren slump i och med att han bytte arbete från Sparbanken Finn till VD-tjänst på Sparbanken i Ystad. Priset då det begav sig låg på 5 000–7 500 kronor. Inom parentes kan tilläggas att Musikhögskolans bibliotek innehar ett fint exemplar av "Playback", även om det är mer blygsamma nr. 640, som bl a saknar den unika selektionen av cd-skivor, med George Martin-producerad musik, som ingår i de första 500 kopiorna. Red.

på lunch. Sen frågade George om Staffan hade tid att äta middag med honom och hans fru någon kväll senare den veckan.

– Jag tackade självklart ja och på den vägen är det. Vi blev väldigt goda vänner och det har vi varit sedan dess, säger Staffan Olander. Han berättar att George Martin är en väldigt trevlig och lättpratad person och att han är en genuin gentleman. Vad gäller musikkariären näm-

ner även Staffan George Martins gedigna klassiska musikutbildning som en viktig faktor i hans framgång.

– Han spelar oboe och piano, han arrangerar, komponerar, producerar och dirigerar. Det var de komponenterna som gjorde att han kunde utveckla Beatlarna. Han var med från dag ett. Det var till exempel han som såg till att de sjöng i stämmor och han såg även till att arrangera

deras musik. Staffan säger att det är svårt att inte nämna The Beatles som George Martins största prestation, men tycker ändå att storheten ligger i kombinationen musiker/producent.

– Han har vikt hela sitt liv åt musiken. Han är 84 år nu, men arbetar fortfarande och han är ständigt på resande fot.

Om firandet...

Doktorspromoveringen av **Sir George Martin** sker under traditionsenliga former vid Lunds universitet, **fredagen den 28 maj**, men redan **onsdagen den 26 maj kl 19.30** anordnar Musikhögskolan och Konstnärliga fakulteten en välkomsteremoni på Palladium i Malmö.

Kvällen kommer att innehålla en föreläsning av George Martin själv samt musikaliska smakprov från hans mångfacetterade verksamhet, med fokus på hans rika produktion tillsammans med The Beatles.

Det händer på Musikhögskolan!

Datum och tider att hålla koll på framöver!

Invigning av Inter Arts Center
19 maj kl 15.00, Bergsgatan 29, Malmö

Diplomkonsert
Malmö konserthus torsdag 9 september kl. 19.30
Musikhögskolans diplomander Joana Valentinaviciute, violin och Julia Sigova, piano är solister med Malmö SymfoniOrkester. Verk av I Stravinskij och S Prokofjev.

Biennalen i Venedig 29 och 30 september 2010
Två konserter med Musikhögskolans blåsarensemble Håkan Hardenberger resp. Musikhögskolans slagverksensemble. Dirigenter: Håkan Hardenberger och Lennart Gruvstedt.

Musikhögskolans stråkorkester
Konserter 2 oktober i Malmö och 3 oktober i Karlshamn
Koncertmästare och dirigent: Matthew Trusler
Verk av E Elgar, E Grieg och D Sjostakovitj

Connect festival 8–14 oktober 2010
Festival med fokus på nutida musik. Konserter med bl.a. KammarensembleN, Musikhögskolans blåsarensemble under ledning av Håkan Hardenberger, duon Jan Stigmer, violin & Sergej Osadchuk, piano.

Music and Art Around 6-31 oktober 2010
Konst 31 oktober, Palladium
Musikhögskolans symfoniorkester

NOTISER

Martinssons Open Mind på turné i Japan

Kungliga Filharmonikerna har blivit utsedda till årets turnéorkester för Toshiba Grand Concerts Tour 2010 och turnerar i Japan i februari/mars under ledning av chefsdirigent Sakari Oramo. På programmet står bland annat Rolf Martinssons konsertöppnare Open Mind som kommer att framföras i Fukuoka, Sendai och Hyogo samt vid de två avslutande konserterna i Suntory Hall i Tokyo.

Open Mind beställdes av Sveriges Radios Symfoniorkester och inledde Östersjöfestivalen 2005, då Manfred Honeck stod för uruppförandet. Verket är frekvent framfört både i Sverige och internationellt med framföranden i bland annat England, Tyskland, Finland och Estland. Under Kungliga Filharmonikernas Japanturné får Open Mind sitt 36:e framförande. Kungliga Filharmonikerna har framfört verket flera gånger tidigare, bland annat under Stockholm International Composer Festival i november 2008, en festival som Martinsson delade med sin finländske tonsättarkollega Kimmo Hakola.

Dirigent: Neil Thomson
Verk av M Ravel och C Nielsen
Även kammarkonserter av skilda slag.

Nordisk pianotävling
31 oktober – 6 november 2010
Musikhögskolan hälsar alla piano- och musikintresserade varmt välkomna till 2010-års upplaga av Nordisk Pianotävling och Festival, den fjärde i ordningen. För Musikhögskolan är detta ett betydelsefullt evenemang som sätter pianot, både dess utövare men också instrumentet i sig, i fokus under en vecka.

Musikhögskolans julkonsert 2010
Konserter onsdag 15 december
Malmö konserthus
Biljettsläpp i oktober.

* * *

Musikhögskolan i Malmö gör regelbundet konserter inom olika genrer i Dunkers kulturhus i Helsingborg, Odeum i Lund, Malmö Operas foajé, Skovgaardsalen mm
För detaljerad information om Musikhögskolans konserter och övriga evenemang: Besök Musikhögskolans hemsida: www.mhm.lu.se/aktuellt/kalendarium

Stipendiater

De fyra stipendiaterna på högskolenivån till Familjen John Anderssons i Anderslöv stiftelse är nu utsedda. Stipendiesumman är på 50 000 kr vardera.

- **Amelia Jakobsson**, cello
- **Carolina Tholander**, sång
- **Elna Carr**, violin
- **Håkan Quennerstedt**, piano

Prisad flöjtist

Strax före jul stod det klart vem som vann Camerata Nordicas tävling för unga musiker under hösten 2009. Vinnaren blev **Ivona Grbavac**, flöjtstuderande vid Musikhögskolan i Malmö, där hon studerar på musikerutbildningen, årskurs 1. Ivona har sina rötter i Kroatien, men är uppvuxen i Oskarshamn.

Priset bestod, förutom äran, av att få framträda som solist med Camerata Nordica våren 2010. Den aktuella turnén gick av stapeln i mars och orkestern leddes av sin konstnärlige ledare **Terje Tønnesen**.

Camerata Nordicas tävling har riktat sig till ungdomar födda tidigast 1980 och som har någon anknytning till Kalmar län.

MARIKA FÄLTSKOG

– ny violinprofessor med såväl takt som ton och finsk sisu!

Text: Ove Torstensson Foto: Leif Johansson

I september 2009 stod det klart att Musikhögskolans tredje kvinnliga professor genom tiderna heter Marika Fältskog, som de närmaste åren kommer att dela sin arbetstid i två halvor – mellan att vara violinprofessor vid Musikhögskolan i Malmö och 1:e konsertmästare i Malmö SymfoniOrkester. Vid en välkomstceremoni den 8 oktober 2009 i Malmö konserthus hälsades hon välkommen av Ingalill Rahm Hallberg, professor och vicedirektör vid Lunds universitet. Dessförinnan hade hon hållit sitt ”tacktal” tillsammans med Malmö SymfoniOrkester, då hon gjorde en lysande tolkning av J S Bachs violinkonsert i a-moll.

Att tala inför stor publik är inte Marikas grej, enligt henne själv. Däremot uttrycker hon sig mer än gärna med hjälp av sin mikrofon, violinen, som för övrigt är nästan lika gammal som det tal hon själv höll till den för kvällen bänkade konserthuspubliken. Talet utgick från ett manus, skrivet av en mästare, som fascinerat oändligt många åhörare under nästan 300 år. Kompositören Bach hade många musikaliska intentioner med sitt stycke och jag är övertygad om att den store mästaren lugnt kunde vända sig om

i sin grav och somna om med ett leende på läpparna efter att återigen ha njutit av sitt tal i högbarocklig språkdräkt – denna gång med en lätt finlandssvensk brytning.

På Musikhögskolans hemsida under rubriken Aktuellt > Galleri, finns ett musikaliskt bildspel i ord och ton från ceremonin i Malmö konserthus.

Adjungerad professur

Marika Fältskog blev adjungerad professor vid 37 års ålder, vilket innebär att

hon är en av de yngsta genom tiderna på Musikhögskolan i Malmö. I första hand är hon anställd som adjungerad professor för en treårsperiod efter en donation av industrimannen **Sten K Johnson**.

– Jag blev kontaktad av Musikhögskolans prefekt, Sverker Svensson, som ställde frågan i mars 2009 om jag ville söka den adjungerade professorstjänsten. Jag tackade självklart ja till det erbjudandet, eftersom jag tycker det är så spännande och utvecklande att undervisa, något jag gjort kontinuerligt sedan jag tog min examen.

– Jag funderar just nu på hur arbetet ska läggas upp för nästa läsår. Eftersom jag har många kontakter med violinister och andra musiker kommer jag att försöka få hit ett antal gästlärare. Jag har redan arbetat som lärare vid Musikhögskolan sedan två år tillbaka och har sex studenter just nu och tanken är att jag framöver ska träffa alla Musikhögskolans violinister i bl

– Havet har en särskilt plats i mitt hjärta, säger violinprofessorn Marika Fältskog, som flyttade till Malmö för två år sedan.

a olika masterclass.

Vad brukar studenterna behöva jobba extra mycket med?

– Intonationsproblem är vanligt liksom svårigheter att spela i rätt tempo och med rätt nyanser. Mozarts violinkonsert är ett bra exempel på ett avslöjande stycke, där man inte kommer undan någon av ovan nämnda fallgropar.

Från andra sidan Östersjön

Marika är född och uppvuxen i Helsingfors i en stor musikerfamilj. Alla spelar – föräldrar och syskon, morfar, farfar, mosttrar och morbröder. Somrarna tillbringade hon med familjen i Åbo skärgård. Pappa Kaj-Erik är organist, kördirig

gent och tonsättare och mamma var pianist, så man kan säga att hon fått musiken med bröstmjölken.

När Marika och tvillingsystern Jannica var 18 år flyttade de från Helsingfors till Sverige och Stockholm, där deras två år äldre bror Jan-Erik Gustafsson redan

studerade cello för Frans Helmersson på Kungliga Musikhögskolan/Edsbergs Musikinstitut. För systerarna Gustafsson var det lärarna Endre och Jennifer Wolf som lockade dem över Östersjön.

– Om ni vill ha bra jobb får ni jobba hårt, sa mamma och pappa ofta till mig

Marikas violin är tillverkad 1767 av den italienske violinbyggaren Joannes Baptista Guadagnini och betingar ett marknadspris på omkring 5 miljoner kronor. Det gäller att både spela med omsorg, men framför allt att förvara, transportera och inte minst lägga ifrån sig instrumentet med försiktighet.

och mina syskon, berättar Marika. Konkurrensen är stenhård inom vårt område! Det var förmodligen i denna anda, med mycket finsk sisu, som den grammatiska kampen med violinteknikens alla delar

startade: skalor i alla tonarter, i alla lägen och med alla fingrasetningar, stråkarter, you name it..., där det parallellt växte fram ett konstnärskap med precision och ytterst delikat interpretation.

MARIKA FÄLTSKOG, 38

Född: Helsingfors, Finland

Karriären i korthet: Kammarmusikdiplom 1996 och Solistdiplom 1998. Fick redan 1996 fast tjänst i förstaviolinistämman i Stockholmsfilharmonikerna och blev alternerande 1:e konsertmästare år 2000. Medlem i Selinkvartetten i Finland under 10 år, då hon var med och vann den kända tävlingen Concertino Prag i slutet av 1980-talet. Hon har även spelat med i Vertavokvartetten i Norge samt i andra kammarmusikaliska sammanhang.

Våren 2008 anställdes hon som 1:e konsertmästare i Malmö Symfoniorkester och september 2009 utsågs hon till adjungerad professor vid Musikhögskolan i Malmö.

Familj: I "Firma Fältskog" ingår, förutom Marika själv, maken Peter, slagverkare, som även han undervisar på Musikhögskolan, barnen Ludwig 5 år och Lovisa 3 samt bonusbarnen Kristina 32 och Elisabeth 24. Närmaste familjen består i övrigt av pappa Kaj-Erik samt syskonen Janica Gustafsson och brodern Jan-Erik Gustafsson, vilka båda arbetar i Sveriges Radios Symfoniorkester.

Bor: I villa på Mellanheden i Malmö, endast två stenkast från fiolbyggare N. Nilssons verkstad – nära till instrumentservice således.

Gillar med Malmö: Närheten till havet

Ljusaste sommarminne: Somrarna i Åbo skärgård

– Jag har bara deltagit i två provspelningar i mitt liv. Båda har gått bra. Först till en tjänst i Stockholmsfilharmonin i 1:a violinstämman 1996 (tutti) och sedan till tjänsten som alternerande 1:e konsertmästare i samma orkester år 2000.

Till konsertmästartjänsten i Malmö Symfoniorkester blev hon headhuntad våren 2008.

– Förmodligen var det i Åbo skärgård jag lärde mig att älska havet. Jag mår helt enkelt väldigt bra psykiskt av att bara vara nära havet. Därför känns Malmö helt rätt för mig. Vi bor i bostadsområdet Mellanheden med "Ribban" på bara en kilometers avstånd.

– Det känns som ett stort ansvar att lära vidare det jag kan och få fram duktiga violinister för framtiden. Det är väldigt viktigt! avslutar Marika Fältskog och plockar med öm hand ner sin "Guadagnini" i lådan efter väl genomförd fotoposering.

Uthållig kampvilja

Om man slår upp begreppet *sisu* kan man läsa att

det är ett ord som på finska betyder kampvilja, envis uthållighet, ilska, att aldrig ge upp. Sisu sägs ibland vara typiskt för det finska folklynnet. Ordet "Sisu" fick internationell spridning under finska vinterkriget, där Finland kämpade mot Sovjetunionen. (ur Wikipedia – den fria encyklopedin)

Många saker heter idag Sisu – allt från godispastiller till fordon – men också två isbrytare och en torpedbåt.

Är det manne med inspiration från dessa marina farkoster, som Marika nu tar sig an sitt nya uppdrag att hjälpa fram unga, duktiga violinister...?

Hänt i musikvärlden

Marathon i Beethoven

I månadsskiftet januari – februari utspejade sig ett för Sverige och världen exklusivt koncept. Hans Pålsson, pianist och lärare vid Musikhögskolan i Malmö, spelade då samtliga av Beethovens pianosonater i Stockholms konserthus. Ungefär en konsert varannan dag hanns med under lite mer än två veckor.

De första fyra konserterna inleddes med de första sonaterna, det vill säga första konserten började med sonat ett, andra konserten började med sonat två och så vidare. De fyra sista konserterna avslutades med de fyra sista sonaterna.

Inter Arts Center – ny mötesplats för interkulturell korsbefruktning

De nya lokalerna för Inter Arts Centers verksamhet ligger i Mazettihuset, på Bergsgatan 29 i Malmö. Invigning äger rum onsdagen den 19 maj kl 15.00.

Här, ett stenkast från Möllevångstorget i Malmö, är det tänkt att institutionerna inom Lunds universitets Konstnärliga fakultet; Konsthögskolan, Musikhögskolan och Teaterhögskolan, skall korsbefrukta varandra i framtiden. Inter Arts Center kan sägas vara ett laboratorium med starka drag av experimentell verksamhet. De nyrenoverade lokalerna innehåller tre större rum: ett vitt för i huvud-

Varje konsert hade planerats så att publiken kunde njuta av ett intressant och varierat program varje gång.

I en intervju med Sydsvenskan sa Hans Pålsson att det ger ett enormt perspektiv på Beethovens hela utveckling, att spela alla sonaterna.

– I musiken finns allt från en tornado till den mest stillastående händelselöshet. Beethoven var djupt förtrogen med människans psyke och vartenda mänskligt drag beskrivs i hans musik, säger han till Sydsvenskan.

Som av en händelse spelade även Hans Pålssons förre elev Per Tengstrand

samtliga av Beethovens sonater vid samma tidpunkt, men i Västsåne istället för i Stockholm. Enligt Tengstrand var det en ren slump att de båda genomförde sonaterna samtidigt.

Uthållig Beethoven-tolkare

sak bildkonst, ett rött för i huvudsak musik samt ett svart för i huvudsak performance. Inter Arts Center innehåller även studios, övningsrum, konferensrum m m.

– Något liknande forskningscentrum, experimentverkstad och mötesplats med publika inslag finns inte i Sverige, knappt i världen, menar konstprofessor Gertrud Sandqvist, som hoppas och tror att utbytet mellan konstnärer kommer att generera nyskapande konst och kan göra att fler verksamma konstnärer väljer att stanna kvar i Malmö.

– Mycket av det som sker här kommer att ha karaktären av "pågående arbete". En del kommer att vara fullständigt obegripligt, medan annat kommer att bli väldigt populärt. Här skall utövarna våga

ta risker inom sitt yrkesområde, vilket förstås kan leda till att man misslyckas, avslutar Gertrud Sandqvist. Det är ambitionen och drivkraften till utveckling och erövringen av ny kunskap som är det väsentliga.

Doktorander, masterstuderande, professorer och andra verksamma konstnärer i regionen får ansöka om att få tillgång till lokalerna för en tidsbegränsad period. Verksamheten skall finansieras genom forskningsanslag och externa finansierare.

Ytterligare information: <http://www.performingarts.lu.se/om-fakulteten/international-samverkan>

OVE TORSTENSSON

De nygamla lokalerna i Mazettihuset på Bergsgatan 29 i Malmö är både stilfullt renoverade samtidigt som de ger en känsla av anrik industrilokal med kakao-feeling. Först ut att ta lokalerna i anspråk på samma gång som det blev ett test på hur konceptet fungerar i verkligheten var Nordiskt Nätverk för Musikpedagogisk Forskning.

On the radio

Musikhögskolan profilerar sig i etern

I solskenet på en bänk utanför Musikhögskolan i Malmö sitter Ola Melander och Mattias Leesment Bergh. I ungefär två månader har de varit delaktiga i ett reklamradioprojekt, med syfte att promota Musikhögskolans konserter hos allmänheten.

Som studenter på producentutbildningen har de, tillsammans med övriga sex personer på kursen, arbetat gruppvis med att ta fram jinglar som ska sändas i de lokala reklamradiokanalerna RixFM och NRJ. Ola berättar att alla hade massor av idéer. Han själv skissade på sex olika idéer. Bland annat hittade han en person som hade en bra speaker-röst och försökte utifrån det komma på uppslag för lite olika typer av jinglar.

– Till slut enades mitt gäng om att satsa på Anna Cederquist idé. Den går ut på att ställa kaos och lugn mot varandra, säger Ola.

– Spotten inleds med ett kort stycke av olika kontraster för att sedan klippas av och det blir tyst. Sedan kommer speaker-rösten, vilken görs av Roman André från min grupp. Han talar lugnt till skön musik och syftet är att man ska känna sig avslappnad när informationen kommer tillsammans med musiken.

Mattias grupp däremot satsade på en barbershopkör.

– Kören var jättebra, men det var svårt att organisera inspelningen så att alla kunde ses samtidigt, berättar Mattias.

Kort produktion

Själva arbetet med att producera – skriva jingeln, spela in den och mixa den – tog runt fyra-fem timmar för båda grupperna.

tänka på vilket medium som reklamen skulle sändas i, säger han.

Positiv respons

Vilken respons tror då killarna att reklamen kommer att få? Ola är förhoppningsfull vad gäller genväret.

– Jag tror nog att det kommer bli så att folk kommer gå in på hemsidan. Man har tänkt om när man har satsat på det här projektet. Hemsidan är lite flashigare, lite nyare, säger Ola.

– Vi får hoppas att folk lockas av att man kan se gratis konserter och att vi har ett stort utbud här på Musikhögskolan. Det är det som har varit vår selling point när vi har gjort reklamerna, avslutar Mattias.

Text: MARIA MARMOLIN

– Det har gått lång tid sedan vi fick uppdraget men den faktiska produktions-tiden har varit relativt kort, säger Ola som får medhåll av Mattias.

Ola säger att det som har varit bland det mest intressanta med projektet har dels varit att få känna på den press som det är att åstadkomma ett material under 30 sekunder.

– Det har också varit kul att få om-sätta alla de kunskaper och tekniker, som vi fått lära oss under utbildningens gång, i praktiken.

Några direkta problem med projektet har de inte stött på.

– Tidsfaktorn har varit den största svårigheten, menar Mattias.

Ola däremot ser utmaningen med att uttrycka en känsla som ska locka folk att gå in på hemsidan som den största svårigheten.

– Vi fick helt enkelt anpassa oss och

KONserter på Musikhögskolan

MER ÄN 200 konserter per år.

Välkommen Du oxå!

www.mhm.lu.se

Kontrastgruppen:

- Ola Melander
- Anna Cederquist
- Roman André
- Simon Andersson

Barbershopgruppen:

- Mattias Leesment Bergh
- Joakim Mellberg
- Markus Nilsson
- Robert Pettersson

På gruppfotot med stipendiater och donatorer syns fr vänster Stefan Östersjö, Frans Mossberg, Anders Ljungar-Chapelon, Eva Saether, Lars-Olof Svensson (vVD Sparbanken Finn), Robert Sjölin (Framtidsstiftelsen), Ursula Geisler och Ingemar Fridell.

Utdelning av Sparbanken Finn Framtidsstiftelses Forskarstipendium i Musik

Text: Håkan Lundström Foto: Robert Sjölin

Vid en ceremoni på Gamla Biskopshuset i Lund den 28 januari 2010 utdelade Lars-Olof Svensson och Robert Sjölin Sparbanken Finn Framtidsstiftelses stipendier i Musik till sex forskare inom konstnärlig och musikpedagogisk forskning samt forskning inom musikvetenskap vid Lunds Universitet.

Stipendiet inrättades till Musikhögskolans 100-årsjubileum 2007.

Följande stipendier utdelades:

- 100.000 kr till Ingemar Fridell, Nyhamnsläge, musikpedagogisk forskning
- 100.000 kr till Ursula Geisler, Landskrona, musikvetenskaplig forskning
- 17.870 kr till Anders Ljungar-Chapelon, Limhamn, musikpedagogisk forskning
- 100.000 kr till Frans Moss-

berg, Laholm, musikvetenskaplig forskning

• 52.750 kr till Eva Saether, Lund, musikpedagogisk forskning

• 92.300 kr till Stefan Östersjö, Malmö, konstnärlig forskning.

Stipendierna avser bidrag till omkostnader för stipendiaterna i form av t ex forskningsresor, deltagande i kongresser och

konferenser, kostnader för litteratur, utrustning, material och särskilda arrangemang i form av t ex konserter och CD/DVD-produktion.

Närvarande vid utdelningen var dessutom rektorn för Konstnärliga fakulteten vid Lunds Universitet Håkan Lundström, professorn i musikvetenskap Greger Andersson och prefekten vid Musikhögskolan i Malmö Sverker Svensson.

Stipendiaterna Anders Ljungar-Chapelon (flöjt) och Stefan Östersjö (luta) musicerade under ceremonin i Gamla Biskopshuset i Lund den 28 januari.

ERIC GADD

ger rockutbildningen sting

Text: Ove Torstensson Foto: Leif Johansson

Med fyndiga titeln "Do you believe in Gadd" från 1991 etablerade han sig i musikbranschen på allvar och fick en plats i massor av svenskars musikhjärtan. Då var det den egna artistkarriären som gällde i första hand. Idag, nästan 20 år senare har han långt fler strängar på sin lyra. Han är fortfarande sångare, artist och låtskrivare, men också producent och även låtskrivare åt andra artister. I och med detta läsår är han också lärare vid Musikhögskolan i Malmö, eller "Artist in Residence", som utbildningen väljer att titulera honom för att markera att det är verklig spetskompetens inom rock- och popområdet som tillförs. Det är framför allt hans musikaliska bredd och enorma kreativitet som imponerar.

Ungefär samtidigt i olika delar av Sverige tog många av Musikhögskolans mu-

siklärarstuderande med rockinriktning sina första stappande steg hemma i köket. Nu 20 år senare befinner de sig på sin drömutbildning vid Musikhögskolan, där de får möta mannen, som kanske gjort den musik som flödade ur radion, och styrde deras allra första danssteg där på köksgolvet. Studenterna kallar honom gärna för "studioräv", vilket är ett epitet som ska tolkas positivt. Det är nämligen främst i den rollen de känner att de har mycket att lära av honom. I för-

Eric Gadd talar gärna i metaforer om hur det professionella låtskrivandet går till rent praktiskt. Han jämför gärna med forskarens eller fiskarens yrkessituation.

sta hand handlar samarbetet om att sätta ytterligare knorr på en redan unik, väl-sökt och välrenommerad utbildning under ett läsår, men om projektet slår väl ut kan det mycket väl bli en fortsättning.

Vad är det för ny kompetens rockutbildningen söker?

Första frågan ställer jag till Anders Rydlöv och Carl-Axel Andersson, som är lärare och kursledare musiklärarutbildningens IE- och G-utbildning med rockinriktning.

– Alltsammans började egentligen för några år sedan, då Eric kom till Musikhögskolan som gästlärare på Rockutbildningen. Ömsesidigt tyckte uppstod, kan man säga, och när jag ringde honom igen och frågade om han kunde tänka sig ytterligare samarbete så var Eric positiv till detta, berättar Anders Rydlöv och fortsätter:

– Inom den akademiska världen är det brukligt att man knyter en högre tjänst, lektor eller professor, med spetskompetens till ett visst kunskapsområde. Så har även Musikhögskolan gjort inom många specialistutbildningar. Vi lärare som undervisar på rockutbildningen är i de flesta fall adjunkter, så man kan säga att här finns ett visst utrymme att satsa på att plocka in extern spetskompetens inom vårt yrkesområde.

– Syftet med att knyta just Eric Gadd till rockutbildningen är att vi söker efter någon som är artist och som kan de aspekterna med att bygga upp och driva sin egen karriär, alltifrån det musikaliska med att skriva låtar till att sköta marknadsföringen.

– En intressant fråga för oss på rockutbildningen är t ex vad som skiljer en

riktigt duktig musiker från en fullfjädrad artist. Hur gör man om man vill satsa på sin egen karriär? Eric har mycket att tillföra våra studenter på utbildningen, så från utbildningens sida ser vi gärna en fortsättning, menar Anders Rydlöv.

Hur kommer du att arbeta med studenterna och vad är det ni ska göra?

– Den plan som nu lagts innebär att studenterna ska få jobba med hela konceptet från låtskrivande till färdig inspelning. Det blir minst tre heldagar under läsåret, då jag är på plats på Musikhögskolan, berättar Eric. Sedan kommer jag även att hålla kontakten och ge studenterna feedback via e-post, där vi bollar olika idéer fram och tillbaka. Detta sätt att jobba på får vi utveckla efterhand.

– Studenterna har poängterat att de vill ha tillräckligt med tid tillsammans med mig för varje enskild grupp. Sedan ville de också få höra lite om hur man kommer fram som artist och om hur branschen har förändrats. De vill säkert också ställa frågor om detta. De sa att jag var en ”studioräv”, vilket jag tolkar positivt, när det handlar om låtskrivande och inspelning.

En av våra lärare berättade en gång att en student i åk1 en gång kommit till honom och på fullaste allvar bett honom berätta hur man gör en hit. Vilket svar läraren gav förtäljer inte denna historia, men vad hade du svarat studenten?

– Jag har faktiskt fått den frågan själv tidigare och jag kan svara på lite olika sätt. Det korta svaret är att det kan ingen

... ska du lyckas få hem feta fiskar så måste du fiska mycket!

veta och det långa svaret är att det krävs en heldag med mig på Musikhögskolan...!

– Skämt åsido, om jag ska försöka mig på ett kort svar skulle jag kunna säga att det gäller att hamna i ett tillstånd där självkritik och dömande lämnas åt sidan. Det är som att fiska – man kastar ut och plötsligt får man något, man hittar en melodislinga. Det är själva letandet som är grejen, menar jag. Man skulle också kunna jämföra med att forska – plötsligt hittar man en formel eller något

liknande, som det gäller att bearbeta och förädla.

– När man väl kommer över en riktigt besjälad melodislinga är det nästan som om man fått den i sin famn, snarare än att man har ”hittat på den”. Om det sedan blir en hit eller inte, det är bara att hoppas att den är så kladdig att den fastnar i folks medvetande! Det gäller att skriva tillräckligt många låtar för att nå upp till de riktigt stora höjderna. Med erfarenheten kommer också skickligheten. Det säger ju sig själv att ska du lyckas få hem feta fiskar så måste du fiska mycket!

Hur vill du beskriva ”Tabula rasa” – det blanka pappret som är konstnärens fantastiska möjlighet, men också stora förbannelse på en och samma gång?

– Att gå från ett totalt blankt papper till att få ner något, som faktiskt finns i verkligheten, handlar delvis om att skriva musik och se på hur man optimerar ett verk. Det är en historia för sig, det där med att lura fram sin kreativitet, även när man är kunnig på ett instrument eller van att uttrycka sig på det. Där har jag genom åren funderat mycket omkring den processen. Det vita pappret kan ju skrämja

enormt mycket, menar Eric. Jag har verkligen försökt analysera min egen kreativa process. Försökt ta reda på för mig själv i vilket tillstånd det händer i. Vad är det jag behöver för att våga skriva någonting på det där pappret. Genom årens lopp tycker jag mig ha lyckats sätta upp lite stolpar och riktlinjer som är bra att hålla sig till för att få skrivandet att fungera i praktiken.

– När man sedan väl har lyckats skriva ner någonting på pappret handlar det om hur man optimerar stycket. Hur ”tjänar man verket”, så att det blir så bra som möjligt? Det handlar dels om andra tekniker för att lyckas nå längre, men också om lite magkänsla på slutet för att det ska gå från bra till riktigt, riktigt bra.

– Så fort man har låten på en bandspelare, så inträder någon sorts konsensus, där folk man pratar med håller med om att det låter bättre så här än så här. Vad är det som gör detta? Alla är överens när de hör stycket, men det är väldigt svårt att sätta fingret på det. Detta vill jag försöka borra lite djupare i tillsammans med studenterna. Något entydigt svar lär vi aldrig komma fram till, men jag tror det handlar om lite olika tekniker man kan tillämpa sig av. Sedan handlar det förstås också om diverse knep inom områdena arrangemang, produktion och framförande. Projektet handlar mycket om att optimera de låtar som studenterna själva gjort.

– För rockutbildningens del leder studenternas musik- och textskrivande fram till ett inspelningsprojekt tillsammans med producentutbildningen, berättar Carl-Axel Andersson, där musiken ska försvigas på CD-skiva.

Hur får du ihop arbetet med att vara ”Artist in Residence” på Musikhögskolan, med ditt andra professionella yrkesliv med turnéer, promotion och eget låtskrivande?

– Det är faktiskt ganska bra läge för mig just nu. Min nya platta ligger klar, men den ska inte ges ut förrän i början av sommaren. Under våren håller jag på mycket med låtskrivande för andra artister, där jag kan disponera min tid ganska väl.

Rockstudenterna Jesper Nilsson och Christian Tellin vid konsert på Palladium i Malmö 2009.

Musikhögskolan Live

Carl-Axel Andersson (t. v.) och Anders Rydlöv är båda kursledare och lärare på rockutbildningen.

Hur mycket av din egen tid ägnar du dig åt att skriva låtar och hur mycket är du ute och spelar din egen musik?

– Skrivandet är en stor del – nästan en låt om dagen. Jag gör i alla fall skissen till en låt varje dag. Sedan har jag massor med idéer, som jag kan plocka från när jag väl sätter mig ner och försöker plocka russin ur kakan och sätta samman idéerna till en färdig låt.

Hur lagrar du dina musikaliska idéer?

– Jag använder min mobiltelefon och sjunger in låten. Jag sjunger och kompar mig själv på gitarren, men sitter jag exempelvis på en buss får jag sjunga melodin och så säger jag harmoniken som jag ”hör” i bakgrunden. Denna idélåda använder jag sedan när jag sedan gör låtar.

Jag har också på senare tid börjat skriva låtar till andra artister och förhoppningsvis även till artister utomlands. Då

blir det mera resande när man ska träffa övriga personer, som är med i låtskrivningsteamet och diskutera förutsättningarna. Då kommer man på idén och samma dag efter kanske fyra timmar ska den levereras. Det blir det väldigt intensivt arbete, kan jag säga!

Hur har du det med förhållandet melodi och text?

– Det finns t ex Memphisskolan, som vill ha en titel först – en slagkraftig titel måste det vara. Det gäller det att hitta något fenomen som man har erfarenhet av och känns aktuellt i ens liv. Det gäller att hitta någon skön ”one-liner” som kan bli titeln. Sedan tar man upp gitarren och försöker vidareutveckla låten på detta tema. Det finns många andra skolor också, och det blir väl en del av detta, som jag ska drilla studenterna på Rockutbildningen i, avslutar Eric.

Lovisa Ståhl, som studerar sitt sista år och blir färdig ettämneslärare med G-inriktning den 4:e juni, har funderat en hel del på detta faktum att det snart är dags att ta farväl av Musikhögskolan. Hur sammanfattar hon sina 4,5 år på Musikhögskolan och vad är det hon främst tar med sig ut i livet som välutbildad och fullt

– Paketet är färdigpackat, gaffan är på plats och snöret ska bara krullas och knyts!

En examenskrönika av LOVISA STÅHL

Att avsluta sin utbildning är ungefär som att avsluta ett förhållande. Det pågår lite för länge, man har varit trött på det ett tag, men man vill vara säker. När man går sista året på sin utbildning, så är man ganska trött på det hela. Man tänker att man borde ta chansen, utnyttja

sina lektioner till max och satsa allt i slutet, men det gör man inte och det är okej. Man har gjort sitt bästa i flera år och att ha den sista praktiken när man kunde ha egna elever och få betalt, är inte så underhållande.

ut legitimerad musiklärare? Vilka råd vill hon ge sina studiekompisar i övriga årskurser? För Lovisa är i alla fall en sak solklar – som musiklärare handlar det först och främst om att förmedla upplevelsen och glädjen till musiken i varje möte med eleverna.

Studenten fyllt med kunskap om både det musikaliska och det pedagogiska hantverket inom musikläraryrket, som nu bara skall...

MEN!! Den sista tiden är viktigast. För utan den hade det fortfarande funnits lite osäkerhet. Det är den sista tiden som är snöret runt paketet, eller ännu hellre, tejen. När man väl får sitt första jobb efter sin utbildning så vill man inte vara osäker framför sina hormonfyllda klasser. Jag kan inte tänka mig en enda av mina klasskollegor som är osäker i sin roll som lärare efter denna utbildning. Precis som ett förhållande som ska avslutas så behöver man den extra tiden för att veta att man fick ut precis allt man kunde och att det är dags att gå vidare. Men musikhögskolan är ett bra förhållande. För där finns en massa fina minnen och har man fina minnen, så måste det ju varit bra någonstans. Saker som man kommer att minnas är vår tillgång till något som resten av Sverige saknar, en riktig melodifestival med en riktig orkester. Om SMASK hade varit ett alternativ till "melodifestivalen" på SVT så

...förpackas för leverans till Arbetsmarknaden. Denna gång är det lärarna Christer Palm och Ann-Kristin Vernersson som bisträcker med emballage och utrullning ner till varuentrén...

Studenten står alltid i centrum i sin utbildning vid Musikhögskolan i Malmö. Lovisa Ståhl tillsammans med sin lärare i rockensemble, Johan Pihleke.

undrar jag om inte väldigt många hade sett det istället. Något annat är att vi får dansa kasedans med varandra, två gånger om året. Fantastiskt påhitt! Man får komma nära de man vill, hålla uppe dem som behöver och vara så snygg som ingen hade anat att man kunde vara. Det kanske inte framgår i vardagen när man kommer nyvaknen till skolan.

Personliga minnen jag kan berätta om är bland annat upptäckten, på en av Anna Houmanns lektioner, att det vanliga sättet att undervisa i skolorna inte fungerar för mig. Jag är irriterande lättlärd (om jag vill), men att sitta och anteckna när någon pratar fungerar inte för mig, jag hör ingenting. Det blir som att se på TV, utan ljud. Det blev ett uppvaknande för mig i att analysera undervisningsmetoder och på vilka sätt man kan variera och se på undervisning i skolorna. Sixten Nordström är en av de mest fantastiska historieberättarna som finns. Vem hade trott att man skulle sitta fångs-

lad som ett barn av historier om Beethoven, Vivaldi och Schubert? (Ja, jag antar att alla är som jag). Johan Pihleke borde ingå i studentlitteraturen. Han vet så mycket om så mycket musik och instrument att alla borde ha ett stycke Johan i sitt hem, istället för Nationalencyklopedin eller Internet. Johan ÄR Spotify! Jag hade Peter Berglund i piano de två första åren och varje vecka fick han mig att tro att jag var grym på piano. Varje vecka upptäckte jag, i övningsrummet, att fallet var annorlunda, men nästa lektion så trodde jag likväl att något magiskt hade gjort så att allt fallit på plats. På Anna-Lena Tidemans röstmetodik fick vi en uppgift att berätta något på cirka tio minuter, man fick gärna ljuga om man ville för att historien skulle bli roligare och samtidigt vara övertygande. Jag valde att berätta om delar av min tid i Mexico. När jag var klar tittade Anna-Lena på mig och sa: "Det där var väl inte sant?". Vartenda ord var sanning!

Ett förhållande som aldrig tar slut!

Efter vårterminens slut är det många studenter som tar avsked från ett långt förhållande med Musikhögskolan. Ett långt och stundtals tärande förhållande tycker säkert någon, medan andra kanske fokuserar på det positiva och faller en och annan tår över att behöva ta avsked av så många av sina allra bästa vänner – studiekamrater och lärare och övrig personal – till vilka man knutit starka band under en lång, intensiv och ibland turbulent utbildning.

Många behöver säkert tröst med denna avgrunds djupa in-

Till skillnad från många andra högstskoleutbildningar så får man på musikhögskolan en personlig kontakt med lärare. Att jobba med uttryck utan att vara medveten om sina känslor är för mig som att operera bort en blindtarm med en påskfjäder. Det är en stor erövring att varje vecka kunna visa framsteg. Det räcker inte bara att kunna spela korrekt. Rätt noter gör inte att det kommer nå fram till åhöraren. Man måste förmedla stycket också, ända in i själen på den som lyssnar. Detta är en utmaning utan dess like, att, varje vecka, visa upp vad du åstadkommit för människor som ska kritisera dig. Självklart är det ju kritiken man vill ha, annars skulle man ju inte återkomma. Man ska spela varje ton rätt och fyllt med känsla, för känner man inte när man spelar så är det inte musik och det är ju musik vi vill ha! Det betyder att vi är en institution fylld av fantastiska människor med ett otroligt känsloliv och styrka inom oss. För inte kan man känna på samma sätt om man spelar Piazzolla som om man spelar Led Zeppelin. Det är dags att gå vidare för musikhögskolan och mig, kanske vi möts igen. Paketet är färdigpackat, tejen är på plats och snöret ska bara krullas och knyts. Mitt råd till er som kommer efter mig är: Välj kurser du tycker om inte sådana som är "bra" för dig. Alla kurser är bra för dig annars skulle de inte finnas i utbudet, men de är bara bra om du tycker de är kul. Man jobbar bättre och får ut mer om man underhålls samtidigt. När jag undervisar musik i skolan brukar jag tänka att det är viktigare att förmedla upplevelsen och glädjen i musik än att eleverna kan spela fint och korrekt. Musik handlar om att ha roligt och är något fantastiskt som är en del av våra liv. "GLÖM ALDRIG DET!" (Sven-Inge Frisk, samtliga körledningslektioner).

Jazzlek i Harlem

What is jazz? "It's that big fish that lives in the ocean and eats people!" 6-åring om jazz

Text: Anders Rydlöv Foto: Leif Johansson

I **Washington Heights**, i norra delarna av Harlem, pågår ett musikprojekt för barn där jazzmusik står som musikalisk grund. Tanken bakom projektet är att använda jazz som jazz låter och att barnen ska kunna ta till sig musik som inte är förenklad och tillrättalagd. Ramsor och melodier är ganska enkla och lätta att sjunga (som jazzmelodier kan vara) men rytmik och harmonik är fullt ut jazz

i ett modernt idiom. Barnen som deltar är 2–5 år gamla och har en förälder med sig.

När vi ses på trappan till Columbia University Teachers College är regnet så kraftigt att man knappast kan kika ut genom dörren. Det blåser hårt och det är bara någon enstaka grad över noll. Harlem är längre än jag trodde och när vi

kommer upp till skolan med projektledaren Lori Custodero gissar ledarna för projektet att det inte kommer så många barn idag med tanke på vädret. Men en liten grupp infiner sig och barnen sätter sig ihop med sin förälder och bildar en ring på golvet.

Ledaren, Xenia Rubinos, repeterar ramsor och sånger som barnen kan se-

dan innan och lär ut en ny sång. Barnen sitter i knät på föräldern som också deltar i sånger, rörelser och lekar. Begreppet ruffas upp på ett trevligt och naturligt sätt. Det pedagogiska upplägget känns inte särskilt främmande för oss som svenskar, men ledaren, som undervisar på spanska, är varm och en stark musikalisk personlighet. Tempot är bra, hon kan sin jazz och brinner för att jobba med detta.

Att man ska lära ut jazz i Harlem, på spanska, är mera förvånande. Här måste det ju finnas jazzmusik som ett naturligt inslag i livet överallt? Många klubbar fungerar ju fortfarande och detta är väl

jazzens huvudstad idag också? Snart inser vi att en typisk deltagare som är nyinflyttad från Puerto Rico eller Mexico inte kan ett dugg om jazzmusik eller Harlems musikhistoria med James Brown på Apollo eller radioutsändningar från Cotton Club med Ellington.

Detta är i lika hög grad ett föräldraprojekt som musiklek för barnen. Man skulle kunna kalla det för ett kulturellt anpassningsprogram för familjer som flyttar till Harlem, "musik för invandrare" kanske? Det låter ganska mycket som en god svensk utbildningstanke.

Tjejen som kompar på piano heter Mika Nishimura och kommer från Japan. När man hör henne spela låter det enkelt och lätt. Hon är aktiv i kontakten med barnen. Efter en stund inser jag att detta är en väldigt, väldigt bra jazzpianist med utmärkt teknik som improviserar sina färgningar från gång till gång och hittar på nya låtar i stunden om det behövs. Mycket är väldigt samspelt med ledaren. Det visar sig att pianisten har lång utbildning i klassiskt piano i Japan innan hon sökt sig till Berklee College of Music i Boston, där hon gått en fyraårig utbildning i jazzpiano.

I Sveriges radio har man sänt ett reportage från en föregångare och parallell till detta projekt nämligen lokaliserat i kulturområdet Lincoln Center där man tidigare gjort ett liknande jazzdagis kallat "We-bop" som riktat sig till familjer på frivillig basis. Deltagarna i projektet på Washington Heights har en helt annan social utgångspunkt och det är också syftet med den lokaliseringen. I presentation om "We-bop" står det att man ser element i jazz (improvisation, spontanitet, inlevelse, identifikation med ett särskilt ljud) som skäl till att jazz är lämpligt för just mindre barn.

Den afroamerikanska musiken har ändrat sitt väsen när de svartas nya identitet har krävt det, och detta har gjort dess historia stark och levande. Jazz kan idag vara en mer historisk genre och det skulle kunna illustreras av barnprojekten. Det är också fullt möjligt att det spelas mer levande jazz på jammen i Malmö än på klubbarna i New York. Kanske är okunskapen om jazz lika stor i båda barngrupperna. Projektet bygger också på tanken att det är viktigt både för den vita medelklassens barn och för de nyinflyttade i Harlem att kunna den jazzkultur som inte fås med modersmjölken längre – inte ens i Harlem.

New York-resenärerna Anders Rydlöv och Leif Johansson är lärare vid Musikhögskolan och undervisar på musikhögskolans IE- och G-varianter med rockinriktning.

På uppdrag av Vetenskapsrådet i USA

Text: Anders Rydlöv Foto: Leif Johansson

Längs Broadway, norr om Central Park ligger Columbia University. I detta traditionsrika campus inryms lärarutbildningen och där träffar vi Johan Söderman, som till vardags arbetar som lektor på lärarutbildningen vid Malmö högskola, men som nu befinner sig i New York för att göra ett flerårigt forskningsprojekt. Johan har djupa rötter i Musikhögskolan, eftersom han både doktorerat och gått sin musikhögskolalärutbildning här i Malmö.

Vi tar tillfället i akt och gör en avstickare till Columbia University för att hälsa på Johan i denna världsmetropol och träffa några av hans nya kollegor vid lärarutbildningen i musik. Med en kaffemugg i handen och sin vanliga glimt i ögat skänker han oss, den nya omgivningen till trots, igenkännandets glädje.

Johan Söderman gick Ga-utbildningen i början av 90-talet med svenska som sidoämne. Han var en duktig gitarrist med tydligt intresse för både gitarr och sitt blivande yrke. Det första jobbet blev som lärare i musik och svenska i Lund. En av de saker han kom att jobba med var ungdomar, som använde hiphop som sitt musikaliska uttryck. När Johan började forskarutbildningen vid Musikhögskolan i Malmö blev lärande inom hiphop hans fokus från och med kandidatupp-

satsen. Han började på sin doktorandutbildning 2002 och disputerade fem år senare med avhandlingen "Rap(p) i käftan". Behrang Miri, välkänd profil i Malmö, var en av Johans elever och de senaste åren har de gjort föreläsningar tillsammans! Efter att ha varit i USA ett år under sitt avhandlingsarbete kunde Johan visa resultat som att se slående idémässiga likheter mellan hiphopföreträdare i New York och bärande tankar inom svensk folkbildning. Ett annat resultat var att studera det informella lärandet

Magnifik byggnad vid Columbia University.

Musikhögskolan Live

Johans Söderman visar runt i Lärarutbildningens lokaler vid Columbia University i New York. Till höger artikelförfattaren Anders Rydlöv.

kontra det formaliserade lärandet som sker inom en institution. Här tar det nya forskningsprojektet vid.

Under de kommande åren ska Johan resa runt i USA för att studera hur hiphopkulturen tas upp i akademiska sammanhang i USA. Det finns en tradition att knyta an till. Under kraftfulla demonstrationer ockuperades Columbia University 1968 och 1970 av svarta studenter som krävde tillträde för svarta och mer av "black studies", d v s mer forskning om afroamerikanerna i USA vid universitetet, som ligger i utkanten av Harlem. Protesterna, som var senare än vid andra universitet, ledde så småningom till tillträde för de svarta till universitetet i sin egen stadsdel. Denna utveckling har fortsatt och idag har de flesta universitet i USA en avdelning för studier med inriktning på landets svarta befolkning. Berkeley i Boston har t ex en professor i "scratching"! Det finns enligt Jo-

Musikhögskolan Live

han idag över 300 universitetskurser om hiphop i USA.

Hur påverkas hiphopkulturen av institutionen och vad händer inom institutionerna när något informellt studeras? Förändras hiphopens status på gatan? Johans fokus ligger på att resa runt och intervjua universitetslärare i USA.

När Obama valdes till president i USA skrev Johan i en debattartikel i Sydsvenskan att det var dags för Sverige att välja en statsminister från Rosengård. Han tror att valet av en afroamerikan som president har betydelse för samhällsklimatet och tycker att det skulle vara intressant att se samma process i Sverige.

OPERA I FOKUS

– ett tyst reportage om att uttrycka sig i sång!

foto: Leif Johansson

The Boor – Ett projekt av masterstudenterna vid Musikhögskolan i Malmö och Malmö Opera

Carolina Tholander och David Hornwall går på Masterutbildning i opera - Musikhögskolan i Malmö och Malmö Opera. Nu ska de framföra ett eget arbete med operauppsättningen The Boor, baserad på Anton Tjechovs pjäs Björnen, med Sverigepremiär torsdag 15 april kl 11 på Verkstan.

Eva Wendt regisserar uppsättningen och medverkar gör också Josep Cusó-Herrera som är sångstudent vid Musikhögskolan i Malmö. Vid pianot sitter Julia Sigova som går diplomutbildningen i piano vid Musikhögskolan i Malmö.

En kort men intensiv "opera"tion

Text: Maria Marmolin Foto: Leif Johansson

– Det har varit helt fantastiskt att få vara med i den. Jag och David är ju de två första i masterutbildningen i musikdramatik och den här operan har liksom varit vårt eget projekt.

Carolina Tholander beskriver med inlevelse sin och kollegan David Hornwalls medverkan i operan *The Boor*. I tre föreställningar har de fått leva ut både sång- och skådespelarkunskaper utan att kliva av scenen en enda gång.

The Boor handlar om en änka som har sört sin mans bortgång i snart ett års tid. Hennes betjänt försöker uppmuntra henne att sluta sörja och börja leva igen. En dag kommer det en godsägare, Tölpen, till hennes hus för att kräva tillbaka en gammal skuld som hennes make lämnat efter sig. Hon vägrar att betala och han vägrar att åka därifrån innan han har fått betalt. De båda utmanar och provocerar varandra och det hela slutar med duell. I stridens hetta uppstår attraktion och passion mellan Tölpen och Änkan.

Förberedelserna började för ungefär ett och ett halvt år sedan, med den musikaliska instuderingen, som de sedan har betat av efterhand som utbildningen pågått. Två veckor innan operan skulle sättas upp började de jobba sceniskt. Att det blev just *The Boor* som sattes upp är instuderingsläraren Conny Antonovs förtjänst.

– Det var han som hittade den, säger David Hornwall. Han letade efter operor med få roller, som var görbara och som passade oss sångmässigt.

David spelar Tölpen, en ganska bufflig rollfigur. David säger att han är jättenöjd med sin insats och även Carolina lyfter fram hans insats och menar att han gjorde rollen på ett fint sätt, särskilt i övergångarna när hans karaktär förändras. Sin egen roll som änkan beskriver Carolina så här:

– Min karaktär skulle gå från djupas-

te förtvivlan till en komisk person som slutligen blir kär. Jag fick verkligen in och gräva i allt jag hade i min egen person.

Josep Cusó-Herrera, som går den vanliga masterutbildningen, fyllde ut rollen som betjänten och Julia Sigova från diplomutbildningen i piano stod för det musikaliska. Operan tog bara en timme att genomföra, men under den tiden stod skådespelarna på scen hela tiden.

– Där var inga in- eller utgångar och det var självklart krävande att hålla igång så länge, men samtidigt var det fantastiskt kul, säger Carolina.

Totalt hade de tre föreställningar – två förmiddags- och en kvällsföreställning. Publikantalet beskriver David som ganska stort, även under de föreställningar som gick på dagen.

– Det har gått så bra som det kunde ha gått. Responsen har varit god och vi har fått jättefina recensioner.

Julia Sigova är pianist och Josep Cusó-Herrera gör rollen som betjänt i operan *The Boor*.

Carolina Tholander och David Hornwall i *The Boor*.

Carolina och David har sin slutproduktion i juni, då de medverkar i Mästersångaren på Pildammsteatern i Malmö. Men framgångarna med *The Boor* fortsätter. Både David och Carolina berättar att det är många som har visat intresse för operan.

– Det är en teater i Uddevalla som är intresserade av att köpa in *The Boor* från Malmö Opera. Malmö Opera har även vissa funderingar på att åka på turné med *The Boor*; det är ju lätt att göra det i och med att det är så få skådespelare och att den är så kort, säger Carolina.

Musikhögskolan Live

Musikproduktion och ljudteknik

Anders Hallbäck, lärare i mediateknik på Musikhögskolan berättar om sina erfarenheter från studiovärlden. Med denna inledande text startar en serie i detta ämne som får sin fortsättning i kommande nummer.

Studio. Mobil studio. Hemmastudio. Studio i fickan. För femton år sedan köpte jag en portastudio. Den kunde spela in fyra kanaler på kassettband och kostade bara 3 500 kronor. Tillsammans med en Shure SM57 utgjorde den min första studio. Det har hänt en del sedan dess. Idag gör jag enkelt fyrkanalsspelningar med mobilen och lägger sedan upp min nya komposition direkt på MySpace. Studio i fickan alltså.

En inspelningsstudio kan alltså vara väldigt liten men naturligtvis även väldigt stor. Världens största specialbyggda studio är den legendariska Abbey Road studio i London. Där spelade bland annat Beatles in många av sina album. Den typen av studio kallas ofta studiokomplex och är alltså ett hus med flera studios i, studio 1, studio 2, studio 3 o.s.v. Varje studio består i regel av ett kontrollrum och ett eller flera inspelningsrum. I hjärtat av kontrollrummet finns oftast ett stort mixerbord och man kan spela in väldigt många kanaler samtidigt med väldigt hög kvalitet.

Frågan är då: – Behöver vi all den teknik som finns i en professionell studio, räcker det inte med mobilen? Jo, det räcker nog

i vissa fall. Utvecklingen i branschen går ju helt klart i den riktningen när många stora studios går i konkurs. Men det är inte så mycket mobiltelefonernas fel. Det är snarare en kombination av rasande skivförsäljning och billig inspelningsutrustning.

Idag har ordet hemmastudio en egen sida på Wikipedia. ”Hemmastudio är en mindre musikstudio belägen i eller i nära anslutning till hemmet, även kallad projektstudio. Hjärtat i den moderna hemmastudion är i regel en dator med ett speciellt ljudkort och programvara för musikinspelning. Studion kompletteras i regel med mikrofon(er) och ev. mixerbord och monitorhögtalare.”

Tekniken är alltså relativt billig och tillgänglig för alla. Den här typen av projektstudios har konkurrerat ut de stora studios som man traditionellt förknippar med skivinspelning. Varken skivbolag eller artister har längre råd att betala för den typen av produktioner. Däremot förlägger man ofta vissa delar av produktionen till en större studio, vanligast är inspelning av trummor. Det man är ute efter är ett större rum med bra akustik, många separata kanaler att spela in på

samt många bra mikrofoner. Allt detta finns i regel i en professionell studio. Dessutom slipper man störa grannarna.

Mobil studio är en studio som man kan flytta runt. En mobiltelefon är alltså en mobil studio men kanske inte det man oftast brukar syfta på. Snarare menar man en studioutrustning som är flyttbar. Det handlar ofta om dator, ljudkort, mikrofoner och lite kringutrustning. Den här typen av studio är bl.a. vanlig vid inspelning av klassisk musik där man vill ha en speciell akustik, t.ex. en särskild kyrka eller konsertsal. Eftersom det sällan finns kyrkor med studio får man helt enkelt ta med studion till kyrkan. Den mest avancerade varianten av mobil studio kallas OB-buss (outside broadcasting). Det är helt enkelt en buss som man ställer upp utanför den tänkta inspelningslokalen. Invändigt har bussen byggts om till professionell studio.

Själv färdas jag ibland med cykel, mikrofonerna i ryggsäcken och mikrofonstativ på pakethållaren. Mobil Studio. I nästa nummer blir det mer om musikproduktion och ljudteknik.

ANDERS HALLBÄCK

Att utforska rösten – ett livslångt lärande!

– Det har gett förnyad energi till både min egen sång och till undervisningen av mina studenter, säger Gunlis Ardevall.

Sångpedagogen Gunlis Ardevall refererar till den särskilda röstmetod som hon har fördjupat sig i de senaste nio åren. Hon kan nu titulera sig som **Malmös och Musikhögskolans första "Certified Master Teacher" (CMT) i Estill Voice Training System.**

EVTS är ett pedagogiskt och metodiskt system som går igenom 13 olika strukturer som behövs för röstproduktionen. En serie röstövningar lär eleverna att kontrollera varje struktur för sig och sedan kombinera dem till olika röstkvaliteter som tal, falsett, sob/cry, nasal/oral twang, opera och belting för att få variation i röstklängen i olika genrer samt utveckla styrka, uthållighet och utökat omfång. EVTS har inga estetiska fördomar. Alla kvaliteter är accepterade så länge röstens hälsa inte är i fara.

Det här sättet att träna sin röst har sin grund i amerikanen Jo Estills forskning. På 1970-talet började Estill, sedan länge en världskänd forskare, utbildare och sångerska i USA, att intressera sig för hur rösten kan användas och bestämde sig för att hitta ett svar på frågan "How am I doing this"? Hon ägnade sitt liv åt att svara på denna fråga och grundade EVTS 1988. Mest känd är hon nog för sin forskning om belting.

Gunlis, som har arbetat som sångpedagog på Musikhögskolan i Malmö i lite mer än 30 år, kom i kontakt med EVTS för åtta år sedan. En kollega på Teater-

högskolan berättade för henne om metoden och hon blev nyfiken.

– **Sommaren 2001 åkte jag** på en EVTS-kurs tillsammans med min student Anna Persson (numera ensemblelärare på pop & rocklinjen) på en 4-dagars kurs som hölls av Helga Søsted-Westmark och Dorte Hyllstrup i Köpenhamn.

Både Gunlis och Anna blev begeistrade i metoden och de fortsatte på olika uppföljningskurser och arbetade tillsammans en tid. Några år senare åkte Gunlis, tillsammans med fem av sina sångkollegor på Musikhögskolan, på samma grundkurs.

– Alla var aktiva deltagare, vilket aldrig tidigare har hänt i sångkollegiets historia, säger Gunlis.

– Det var mycket givande på många sätt och vi upptäckte vilka sångresurser det finns hos var och en av sånglärarna på vår skola.

Sedan dess har Gunlis själv fortsatt sin utbildning hos Helga Søsted-Westmark, som är Certified Course Instructor with Testing Privileges and Service Distin-

Sångpedagog Gunlis Ardevall

tion. I somras var hon på sin tredje grundkurs i Danmark för att återknyta till grunderna. Helga Søsted-Westmark har även handlett hennes undervisning tills hon blev färdig "Certified Master Teacher" i oktober 2009.

Gunlis berättar att EVTS ger alla en chans att variera sitt röstuttryck på många olika sätt och i olika genrer. När man har lärt sig rösthandverket kan teknik och interpretation gå hand i hand.

– Det har varit intressant, utmanande, roligt och utvecklande för mig både som sångerska och pedagog. Jag tog chansen att lära mig något nytt. Jag hoppas att fler av mina kollegor vill lära känna denna mångfacetterade och användbara metod.

Hösten 2010 startar Gunlis ett nytt grupptillval på Musikhögskolan i Malmö: *Workshop i EVT – Estill voice training.*

MARIA MARMOLIN

Läs mer om EVTS på:
www.trainmyvoice.com

ANDERS DANMAN tolkar The Beatles på cembalo

Redan 2006 fick Anders Danman sin spännande idé om att göra Beatles-musik på cembalo beviljad som konstnärligt utvecklingsarbete vid Musikhögskolan. Men låtar av och med John Lennon och Paul McCartney skojar man inte med hur som helst, så det största jobbet i projektet var utan tvekan att få tillstånd att spela in musiken. Det musikaliska innehållet lekte han fram vid sitt instrument i glada vänners lag. Nu är emellertid både tillstånd och CD-skiva klara och i slutet av april kunde Anders hålla ett skivexemplar i sin hand, med ett urval låtar från The Beatles digra produktion. Vilken känsla efter 4 års arbete!

– Det egentliga syftet med att stöpa om Beatles-låtar för cembalo i fransk barockstil, var att roa mig själv och min närmaste vänners, berättar Anders, som ställde sig själv frågan hur en François Couperin eller en Jean-Philippe Rameau skulle ha reagerat om de fått höra The Beatles på 1720-talet. Red.

Musikhögskolan Live

En inspirerad och uppmuntrad man

Landets främsta belöningar för tonsättare – Christ Johnson-prisen – har utdelats sedan 1958 genom Kungliga Musikaliska Akademiens försorg. 2009 utdelades det stora tonsättarpriset på 180 000 kr till kompositören och läraren vid Musikhögskolan i Malmö, Kent Olofsson.

– Det som känns roligast är att bli en i raden av de många betydelsefulla tonsättare som har fått det här priset.

Så beskriver Kent Olofsson det när Musikhögskolan Live träffar honom för en kort pratstund om när han tilldelades Stora Christ Johnson-priset.

Juryns motivering lyder:

"Kent Olofsson tilldelas årets Christ Johnson pris för sin gitarrkonserter Corde. Corde spelar med, men spränger slutligen den traditionella konsertformen. Med hjälp av solistens instrumentarsenal fly-

Musikhögskolan Live

Kent Olofsson

Universitetsadjunkt i
satslära, elektroakustik och komposition

ter musiken mellan det innerligt intima och det extremt extroverta – ett outgrundligt egenartat verk."

Kent berättar entusiastiskt om hur speciellt det känns för honom att få vara en del av musikhistorien. Han nämner tidigare pristagare, som Ingvar Lidholm, Bo Nilsson och Allan Pettersson, och säger att det känns väldigt speciellt att få följa dessa tonsättare i spåren, tonsättare som han har lyssnat på och inspirerades av när han började komponera i slutet av tonåren.

– Det är en extra kick också, att få det här priset. Det är ju en bekräftelse på att det man gör är intressant.

Själva utdelningsceremonin beskriver Kent som mycket formell.

– De där tillställningarna är ju ganska speciella, men där fanns många goda vänner och kollegor på plats, vilket bidrog till att det blev en väldigt trevlig kväll, säger han.

Nervös var han inte, trots ceremoni och obligatoriskt tacktal.

– Ibland kan man bli nervös för smågrejer, men sen när det gäller större sammanhang är man inte nervös alls. Men det hade kanske känts mer främmande om där inte hade funnits så många vänner och bekanta.

I sitt tal tackade Kent Kungliga Musikaliska Akademin för priset och han tackade de som varit med och arbetat med verket.

– Det jag också tyckte var viktigt att få fram i talet är att priset är både en inspiration och en uppmuntran. Ibland kan man ju undra vad det egentligen är man håller på med och om det är värt det. Därför är det här priset en god belöning, det är en inspiration att gå vidare med saker och ting.

Kent Olofsson mottar priset ur H. M. Konungens hand vid en ceremoni den 30 november 2009 på Kungl. Musikaliska Akademiens högtidssammankomst. Fotograf: Cristoffer Bergström.

31

Under kvällen bjöds kungen och drottningen även på ett musikaliskt smakprov. Solisten Stefan Östersjö, som verket även är skrivet för, spelade ett stycke byggt på material från konserten, *Alambic V*, för det sydamerikanska stränginstrumentet charango och elektronik. Kent beskriver musiken som experimentell och han säger att gitarrkompositioner som hans inte är så vanliga.

– Corde, som verket heter, har ju ett solisttema, med fem olika gitarrinstrument i fokus. Det kan kanske upplevas som lite märkligt, men verket visar olika sidor av gitarren, som då ställs mot orkestern. Musiken hålls samman av ett material som gör kompositionen stram.

Corde komponerades i tre delar mellan 2002 och 2006. Kent berättar att mycket av själva komponerandet består av förarbete.

– Det krävs en inkörsperiod innan man kan börja sätta ner saker på noter. Sådant som inte syns måste också tas med i beräkningen.

Första delen av konserten, *Fascia* – för charango, elektrisk MIDI-gitarr och orkester, fick pris redan 2004, då Kent ställde upp i en kompositionstävling i München i Tyskland. 2006 fick Kent sedan möjlighet att spela in verket på skiva i samarbete med dirigenten Mario Venzago och Göteborgssymfonikerna.

– Det var oerhört spännande att arbeta med Mario och även med symfonikerna, säger Kent.

– Inspelningen flöt på väl, mycket tack vare att alla kom-

Gärna priser och kungligheter, men det är ändå i denna miljö, som kompositören och läraren Kent Olofson känner sig mest bekväm.

pengarna till.

– Många kanske inte vet det, men jag jobbar faktiskt bara halvtid som lärare vid Musikhögskolan i Malmö. Resten av tiden frilansar jag. Pengarna måste ju in på något sätt, så rent krasst är prispengar som dessa något som man måste leva på ibland. Som frilansare ska man ha in beställningar med jämna mellanrum, men de tenderar tyvärr att komma in med ojämna mellanrum ibland.

Kent har dock kunnat använda pengarna även till andra saker.

– Jag har uppdaterat lite utrustning, lite datorer och annat man arbetar med. Men det pengarna framförallt gör är att de öppnar upp för möjligheten att kunna arbeta med det man vill ett tag. Det är ett privilegium att kunna göra det, säger Kent.

MARIA MARMOLIN